ANUL XII. No. 1480 — 4 PAGINI 3 LEI — Duminecă 14 Octombrie 1934

Gazeta Sporturilor

ABONAMENTE
Pe un an . . . . . LEI 1000
Pe şase luni 500
Instituţiuni, Ciuburi şi Proprietari 2000

MARE COTIDIAN SPORTIV
Birourile : STRADA INGINER ANGHEL SALIGNY No. 2. — BUCUREŞTI.
Directori: E. EMILIAN şi E. MUNTEANU. Prim redactor: N. PAPAGHEORGHE.

PUBLICITATEA DUPA TARIF
Telefon { Direcţie 3.26.60 / Administraţie 3.26.60 / Redacţie şi Provincie 3.26.69

O acuzaţie gravă

Am apărat aici, întotdeauna, un principiu : desvoltarea normală a football-ului nu se poate face fără existenţa unui corp de arbitri bine selecţionat. Şi este elementar acest principiu, de vreme ce încă nu s'a inventat sistemul de a se juca football fără concursul arbitrilor.

Aşa încât, ori de câte ori am avut prilejul, am scos în evidenţă lipsurile cari sunt de îndreptat în sânul corpului românesc de arbitri. Şi, coloanele acestea sunt mărturie scrisă — n'am cruţat cuvinte tari, când am constatat vinovăţii flagrante şi n'am precupeţit elogii la adresa acelora cari şi-au făcut un crez din a fi auxiliari cinstiţi şi dezinteresaţi ai football-ului românesc. In genere, am păstrat o linie de conduită de pe urma căreia sportul nostru cel mai popular a tras foloase, mici — e drept, deocamdată, însă pline de făgaduinţi pentru viitor.

Critica arbitrajului, trebue s'o recunoaştem, este ceva aproape specific românesc. In Apus, arbitrul trece neobservat de presă, fie că şi-a făcut impecabil datoria, fie că a dat prilej de nemulţumiri jucătorilor şi publicului spectator. In presa românească dimpotrivă, şi într'un caz şi'n celălalt, conducătorul unui match de football îşi are rezervat în coada fiecărei dări de seamă, cel puţin 10 rânduri de critică: favorabil sau nu, asta n'are nici o importanţă. Obiceiul este, după cum am spus, patentat în presa noastră, aşa că nu surprinde pe nimeni când citeşte o înşiruire de elogii (mai rar) sau o colecţie de înjurături (mai des) la adresa arbitrului respectiv.

Dar şi în această materie se sare peste cal. Critica aşa zisă tare, evoluând şi trecând prin filiera mustrărilor prieteneşti şi a injuraturilor triviale, a ajuns până la acuzaţii de o gravitate excepţională, cari pun pe tapet o problemă cu totul nouă.

Un exemplu: după matchul câştigat Duminică de către Chinezul împotriva Gloriei C. F. R. din Arad, presa arădană nu s'a sfiit să pună cu litere de o şchioapă, următoarea întrebare:

„Cât a primit arbitrul Sebeşan pentru victoria Chinezului?"

Este, dacă nu ne înşelăm, pentru prima oară când se aduce o astfel de acuzaţie unui arbitru de football în presa românească. O acuzaţie extrem de gravă, consternantă chiar şi pentru cetitorii obişnuiţi să savureze după aproape fiecare match, grafiozităţile de stil cu cari sunt răsplătiţi de presă arbitrii desinteresaţi, dar cu slăbiciuni omeneşti. Una e să acuzi pe d. dr. Ţunea dela Caransebeş că arbitrează fantezist, preferând să oprească matchul decât să arbitreze cu ochelarii aburiţi, şi alta este să afirmi că d. Sebeşan dela Simeria a fost plătit pentru a părtini pe Chinezul.

Mărturisim dintru început, că nu credem o iotă din ceiace a afirmat ziarul arădan, supărat, probabil, că echipa pentru care avea simpatii speciale a cedat atât de uşor Chinezului. Nu credem, pentrucă n'avem o părere chiar atât de proastă despre arbitrii români de football, în materie de cinste profesională.

A fost aruncat însă un cuvânt care a infectat atmosfera. Şi primul care trebue să sară pentru limpezirea ei, este Asociaţia arbitrilor din România, căreia i se pune următoarea alternativă: sau d. Sebeşan s'a făcut vinovat de crima de care-l acuză ziarul arădan, sau acest ziar calomniază, pur şi simplu. In prima ipoteză, asociaţia are mijloace proprii pentru a pune lucrurile la punct, iar în a doua trebue să se adreseze justiţiei.

In nici un caz prestigiul corpului de arbitri nu va putea fi apărat cu atitudinea de leneşă impasibilitate de până acum.

Limpezirea atmosferei nu trebue să întârzie o clipă.

L. Roşianu

Francezii conduc cu 3-0 în matchul Bucureşti-Paris

Singurul match strâns a fost Legeay-Hamburger. Celelalte două au fost câştigate uşor de francezi

— Programul de azi —

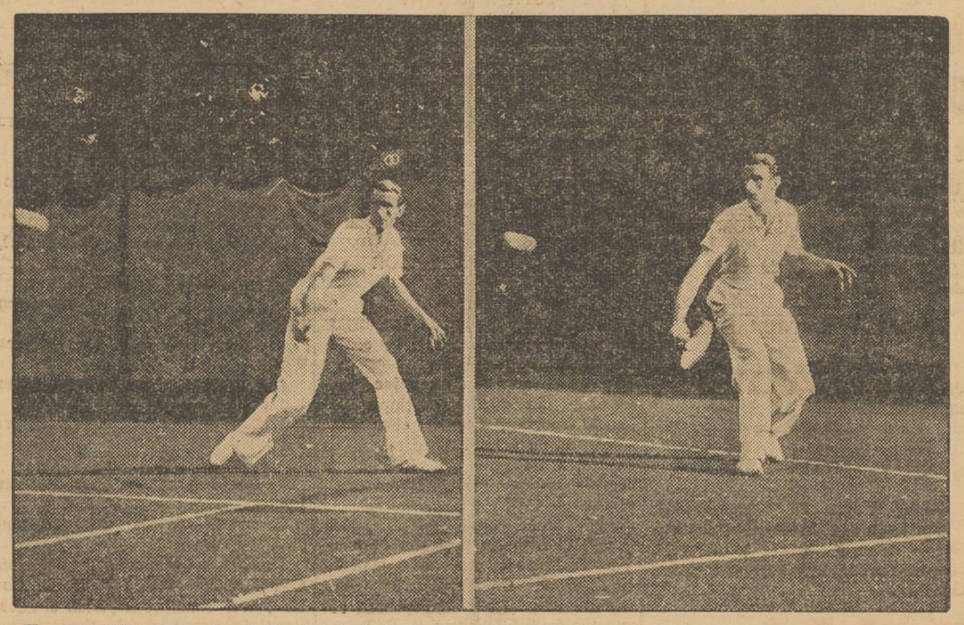

Două atitudini ale lui Martin Legeay în cursul matchului cu Hamburger

Mai blândă eri, ploaia a permis desfăşurarea normală a primei zile din cele cinci ale întâlnirei Paris—Bucureşti.

Această primă zi, n'a fost însă deloc favorabilă bucureştenilor în ceeace priveşte rezultatul. A fost însă plină de învăţăminte şi aceasta este doar scopul întâlnirei.

Primul match din program, care opune pe Bonte (P.) lui Schmidt (B.) se termină foarte repede. Francezul net superior câştigă cu 6—1; 6—2.

Despre Schmidt nu putem spune decât, şi aceasta spre scuza lui, că emoţia a jucat un mare rol în înfrângerea sa atât de neaşteptată.

Parizianul ne-a făcut impresia, care desigur e cea justă, că nu s'a întrebuinţat nici un moment în mod serios, că nu şi-a arătat încă totalitatea posibilităţilor. Ceeace însă ne miră, este faptul că nu are un serviciu prea puternic. Dealtfel aceasta este o specialitate a americanilor, pe care însă ne aşteptam s'o găsim, dacă nu sub aceeaşi formă, dar asemănătoare şi la francezi.

Dacă am merge mai departe cu critica am vedea că Bonte mai are un defect: back-hand-ul. Sigur şi regulat, nu este totuşi o armă de atac în mâna sa; foarte «tăiat» de preferinţă în «cross», back-hand-ul lui Bonte este mai mult o armă de apărare. Repetăm însă că nu şi-a dat adevărata valoare. Il vom revedea azi în faţa lui Hamburger, care credem că îl va face să se întrebuinţeze serios.

Am căutat după match să vorbesc cu Bonte. Foarte gentil, acesta mi-a răspuns astfel la întrebarea ce i-o pusesem în legătură cu matchul său:

«Schmidt este un jucător care ar putea progresa. A pierdut însă mult din cauza emoţiei şi poate pentrucă ştiind matchul greu de câştigat a căutat că joace cât mai strâns. A mai comis o greşeală: a jucat prea monoton: mă ataca tot timpul în «revers» ceeace mă obişnuise deacum, cu aceaşi minge puternică şi lungă».

UN MATCH STRANS

In timp ce pe terenul 1 se joacă încă matchul Bonte—Schmidt, pe central începe partida Martin Legeay—Hamburger.

Match cu unele momente frumoase, însă uneori monoton. Credem că nici M. Legeay nu s'a întrebuinţat serios decât în ultimele cinci «game»-uri ale setului al doilea, când a văzut că nu e de glumit cu Hamburger.

Primul set 6—3 pentru Legeay; Hamburger joacă foarte frumos şi reuşeşte câteva «possing-shoturi». De ambele părţi se pierd însă multe mingi uşoare; Hamburger din lipsă de antrenament, M. Legeay încercând multe mingi grele.

Setul al doilea e ceva mai animat, începând dela 3—3, când francezul caută să termine, dar Hamburger opunând o rezistenţă mai serioasă.

La un moment dat Hamburger conducând cu 5—4, dădea impresia că va putea lua un set; M. Legeay însă munceşte serios şi câştigă setul cu 7—5.

M. Legeay-Hamburger 6—3, 7—5.

De remarcat că ambii jucători uzează mult de «stop», o minge extrem de eficace şi pe cari jucătorii noştri, afară de Botez, sau n'o cunosc, sau nu o întrebuinţează.

Iată ce ne spune tot Bonte despre Hamburger: «este jucătorul care până acum mi-a plăcut cel mai mult. Are mingi foarte frumoase, câteva «possing-shoturi de clasă. Imi voi putea da mai bine seama de forţa lui, după ce voi juca cu el.

Celor două simpluri, le urmează un dublu: Martin Legeay-Bonte—Botez-Schmidt. Matchul n'are istoric: 6—1, 6—1, 6—0 pentru francezi.

După match simpaticul «Sandy» surâzător şi vesel spunea: «sunt foarte bine în dublu; acolo unde credeam că este un gol şi unde trăgeam, acolo erau în momentul acela ambii francezi», lucru confirmat de altfel şi de M. Legeay şi Bonte, cari afirmau: «Este într'adevăr foarte greu să

(Continuare în pagina 11-a)

Doliul sportului românesc

Toate echipele vor păstra un minut de tăcere

Comisiunea centrală a arbitrilor dispune ca la jocurile ce se vor disputa în ţară Duminecă 14 Octombrie 1934, să se ţină un minut tăcere în semn de doliu pentru marii dispăruţi M. S. Regele Alexandru al Jugoslaviei şi Louis Batrhou.

Cu echipa Naţională la Lwow

In drum spre graniţă

CERNAUŢI, 12 (Prin telefon dela trimisul nostru special). — *Dela plecarea din Ploeşti, echipa se instalează în compartimente şi începe faditionalul joc de cărţi. O partidă semnificativă de poker se angajează între Bindea, Petea Vâlcov, Creţeanu şi Sucitulescu. Ar putea oare să joace laolaltă, d-nii dr. Lazăr, Eladescu, Urlăţeanu şi Lucescu?..*

In toate gările, echipa este aşteptată de numeroşi sportivi. La Bacău ni se oferă buchete de flori de către o delegaţie care are în frunte pe d. lt. Ghermănescu.

La plecarea trenului, sportivii locali ovaţionează echipa.

La Paşcani, devenit oraş divizionar, aşteaptă mai mulţi jucători ai Unirii C. F. R.

Păşcănenii au predilecţie pentru Dobay şi cer cu insistenţă ca ripensistul să apară la fereastră. Dobay este însă ocupat în compartiment, aşa că dă delegaţie lui Criza. Acesta apare la fereastra vagonului şi păşcănenii, cari n'aveau cum să observe substituirea, îl aclamă: «Bravo Dobay-» «Ura! Dobay».

Trenul se pune în mişcare şi lumea părăseşte mulţumită gara.

După Paşcani, partida de poker e lichidată. Sucitulescu şi Creţeanu, cari se pretindeau specialiştii cavelui au rămas fără bani. Bindea şi Petea le-au câştigat solda pentru 3 zile.

Deheleanu şi Burdan irezistibilii echipei, sunt mâhniţi că dela plecarea din Ploeşti n'au avut încă prilejul să facă cunoştinţă cu vre-o reprezentantă a sexului frumos.

Au avut însă o agreabilă surpriză atunci când intrând în compartiment au dat peste o nostimă blondină.

Deheleanu, expeditiv, se prezintă astfel:

«Eu mi-s Vasi dela Ripensia».

Burdan, cavaler, îi oferă buchetul de flori primit în gara Bacău.

*

O mutră de om căzut din lună are Zelenak. Tot timpul stă la fereastră şi priveşte în gol. Eşind dintr'o staţie, Chiroiu îl întreabă numele ei. Zelenac se execută urgent: Gara Transit.

Zelenak citise tăblia respectivă de pe uşa unui birou al gării...

LA CERNAUŢI

La Cernăuţi, echipa a fost întâmpinată de un număr destul de important de sportivi în frunte cu prefectul Vântu şi cu d. col. dr. Iliescu.

Li s'a servit o gustare... grăbită, deoarece trenul nu avea oprire decât 10 minute.

In tren s'a urcat şi d. Stehan, al doilea reprezentant al F. R. F. A.-ului la Lwow.

Din Cernăuţi pleacă Duminică un tren special cu 250 de sportivi. Condiţiunile deplasării sunt foarte avantajoase, deoarece Lwowul este la numai 200 km. de Cernăuţi.

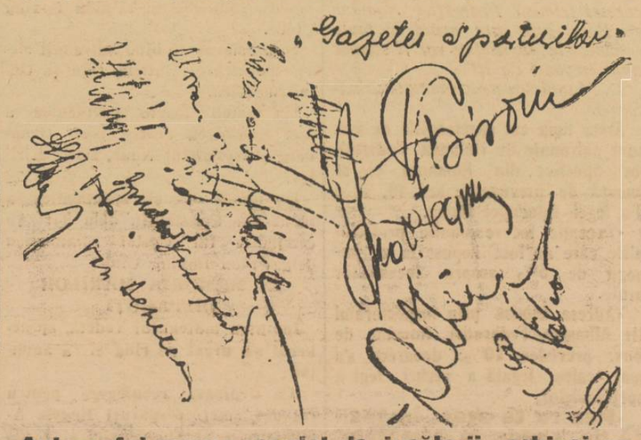

Autograful comun acordat de jucătorii echipei naţionale în gara Ploeşti

Sosirea la Lemberg

LEMBERG, 12 (Prin telefon dela trimisul nostru special). — După călduroasa primire făcută echipei la Cernăuţi, primire care a impresionat foarte plăcut pe toţi componenţii grupului nostru, echipa a plecat mai departe încălzită de moaselе discursuri ale oficialilor cernăuţeni, încălzită mai ales de aperitivul dela bufetul gării.

Parcursul până la graniţă a fost parcurs într'o şuetă interminabilă.

UN DELEGAT AL POLONIEI

După percheziţiile dela frontieră, trenul a trecut pe teritoriul polon, unde avem plăcerea de a fi întâmpinaţi de delegatul federaţiei polone, d. maior Roth.

Delegatul polon rosteşte tradiţionalele cuvinte de bun sosit, apoi se alătureză grupului nostru, împrietenindu-se rapid cu «ai noştri».

La Stanislawow, unde trenul face o scurtă haltă, echipa noastră este din nou obiectul unei măgulitoare atenţiuni: reprezentanţii districtului local în frunte cu numeroase cete de jucători, manifestează prietenos pentru echipa României.

LA LEMBERG

La orele 10 suntem la Lemberg. Tocmai în momentul când jucătorii sunt deacum la capătul răbdării, când călătoria a început să fie deacum plicticoasă şi obositoare.

Din nou primire oficială.

Pe peron aşteaptă d-nii maior Volensky, Paist, maior Tvordovsky şi un foarte mare număr de sportivi.

D. maior Volensky, în numele federaţiei polone urează bun sosit echipei române.

— Domnule maior, se adresează reprezentantul federaţiei polone conducătorului echipei române «sunt fericit să salut venirea echipei dv. pe pământul nostru.

Relaţiile de prietenie dintre popoarele român şi polon, primesc o nouă cimentare cu vizita pe care ne-o faceţi.

Suntem bucuroşi să vă avem în mijlocul nostru şi vă urăm succes în matchul de Duminecă».

Răspunde d. maior Săvulescu după care echipa este îmbarcată în auto-

(Continuare în pagina 3-a)

In curând se vor fabrica în România automobile şi motociclete

Interesantele proecte ale unei mari întreprinderi

In lumea întreagă există o tendinţă de motorizare. Pretutindeni se fac experienţe pentru înlocuirea maşinei umane cu o forţă motrică menită să dea un randament superior şi să scoată viaţa animală în general de sub presiunea unor munci sdrobitoare şi dăunătoare organismului care, oricât de perfect ar fi el, nu poate suporta, la infinit, poveri peste măsură de mari.

SE CAŞTIGA TEREN PREŢIOS

Cu toate acestea, ideile noui cuceresc teren preţios zi cu zi şi marii lor precursori, dobândesc succese din ce în ce mai mari. Căci, în ciuda celor cari critică pe faţă, sau sabotează în întuneric pornirea de motorizare, toţ ceiace stă deasupra încăpăţânării devine adept al nouilor principii.

Războiul a dovedit cu prisosinţă că acolo unde omul nu poate răsbi, maşina isbândeşte. Deaceia, cu toate că ne găsim în plină pace, toate statele se pregătesc de răsboi, punând în funcţiune tot soiul de aparate mecanice, tot felul de motoare, care mai de care, mai precise şi mai bine puse la punct.

Obţinerea unei cât mai mari viteze nu este deasemenea neglijată. Recordurile se prăvălesc unul după altul şi această cascadă este departe de a fi ajuns la capăt.

Rezultatele obţinute sunt din ce în ce mai bune, şi progresul este vădit.

CU 30 ANI IN URMA

Bineînţeles că nu aceiaş situaţie este şi la noi. Ca în toate celelalte domenii de activitate, ne găsim cu cel puţin 30 de ani în urma popoarelor cari caută să evidenţieze progresul realizat.

In România, până şi cele mai elementare noţiuni de mecanică sunt ignorate de grosul populaţiei. Până şi bicicleta, un aparat atât de util agriculturii, comerţului, industriei, etc., nu este privită cu ochi buni, deşi destui sunt aceia cari ştiu că în Belgia de pildă, există o bicicletă la doi locuitori. Şi, în timp ce 7.000.000 belgieni, utilizează 3.500.000 biciclete, cei 18 milioane locuitori ai ţării româneşti abia au putut utiliza 40.000 biciclete. Cifrele vorbesc dela sine spre a nu mai fi nevoe să insistăm asupra fantasticei diferenţe.

Din păcate, aceasta este situaţia la noi şi, până în prezent se părea că cu greu vom ajunge la timpuri mai bune.

SE PRODUCE UN REVIRIMENT

Iată însă că o mare întreprindere industrială românească, situată într'unul din oraşele regiunii muntoase dela noi, a decis să rupă cu tradiţia şi să pornească la lucru urmând exemplele din străinătate.

De mai mulţi ani această întreprindere cu mari resurse şi posibilităţi, construeşte avioane de foarte bună calitate. Şi face acest lucru, fără să aibă un sprijin efectiv din partea guvernelor ai căror componenţi s'au grăbit să facă comenzi în străinătate, neglijând industria naţională.

Din fericire, întreprinderea de care este vorba, nu desperează şi, perseverând, speră să ajungă în situaţia de a se impune prin calitatea produselor ei.

Şi, pentrucă imensele instalaţii cu care a înzestrat industria românească îi permite, întreprinderea mai sus pomenită şi-a propus, în ultimul timp, un program de activitate cu proecte dintre cele mai lăudabile.

O SECTIUNE DE AUTOMOBILE ŞI UNA DE MOTOCICLETE

In proectul de program al întreprinderii aviatice figurează înfiinţarea unei secţiuni de automobile şi a unei secţiuni de motociclete.

Chestiunea automobilelor nu va fi tranşată înainte de toamna anului viitor. In ce priveşte construcţia motocicletelor este sigur că în primăvară va fi dat la iveală prototipul maşinei.

Dacă reuşita va fi deplină, şi nu are dece să nu fie, construirea în serie nu va întârzia.

CUM SE PREZINTA MOTORUL

Motorul motocicletei este aproape gata şi încercarea lui la banc nu poate să întârzie. Este probabil ca acest fapt să se întâmple chiar în luna Noembrie.

Motorul conceput are o capacitate de aproximativ 500 cmc. cu doi cilindri verticali, dispuşi în tandem. Caracteristica acestui motor constă în aceia că, pe lângă răcirea obişnuită este prevăzut cu o turbină care forţează răcirea.

Altfel, motorul conceput, nu are prea mari particularităţi, în afară de unele dimensiuni (alesaj şi cursă), cari nu se apropie de cele ale altor mărci.

Cadrul pe care va fi pus acest motor este încă în proect şi nu s'a căzut încă de acord dacă este cazul să fie confecţionat din ţeavă de oţel, sau din tablă presată.

Se pare că, până în cele din urmă se va renunţa la ideia confecţionării lui din tablă presată şi se va rămâne la sistemul care a dat cele mai bune rezultate.

COTIDIANE

Sub titlul «criminalul» Bindea (vă rog să notaţi bine, criminalul, între ghilemele) un confrate explică jocul nervos şi brutal al excelentei aripi timişorene.

Un alt confrate, care colaborează la un «confrate de specialistate» a sărit ca muşcat de şarpe după-ce a citit această pledoarie. Şi ca să dovedească falsitatea argumentaţiei din articolul cu pricina, face cunoscut opiniei publice că la citirea acestui articol «i s'a oprit mintea în loc».

Nenorocirea însă e alta: după ce mintea ambulantă i-a stopat, confratele s'a apucat să scrie.

Şi trebue să recunoaştem că a avut dreptate când a afirmat că i s'a oprit mintea în loc, pentrucă citind articolul d-sale, nu se vede deloc că mintea şi-a reluat circulaţia normală.

Din toată această polemică, rezultă că primul confrate (cel cu criminalul între ghilemele) pe lângă ocupaţiunea de gazetar, o mai are şi pe aceea de frânar... mintal.

Cât priveşte pe celălalt polemist, cel cu mintea înfrânată, să nu se neliniştească.

Pentrucă în materie de minte, confratele de «specialitate» minte berechet.

*

Ministerul de Finanţe a trimis F. R. B.-ului o adresă prin care se anunţă o mare bucurie: un alt impozit de zece la sută, asupra tuturor organizaţiilor de box.

Dacă ministerul de Finanţe merge în aceeaş progresie cu impozitele, la reuniunile de box în loc de boxeuri, se va bate.. toba.